

РЕШЕНИЕ

№ Ц - 11
от 14.06.2017 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 14.06.2017 г., след като разгледа Решение № 1320 от 29.02.2016 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 4882 от 2015 г., оставено в сила с Решение № 1549 от 07.02.2017 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 5102 от 2016 г., за отмяна на Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г., в частта по т. 2, както и събраните данни и доказателства при проведеното на 17.05.2017 г. обществено обсъждане, установи следното:

На основание чл. 32, ал. 1, т. 2 от Закон за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и чл. 19, чл. 20 и чл. 21 от Наредба № 1 от 18 март 2013 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ, отм. ДВ, бр. 25 от 24.03.2017 г.) с Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г. Държавната комисия за енергийно и водно регулиране с ново наименование Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.02.2015 г., е определила преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници - биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, без ДДС.

„Еко Енерджи мениджмънт” ООД е обжалвало посоченото решение в частта му по т. 2, с която е определена, считано от 01.02.2015 г., преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници - биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци за електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство - 205,25 лв./MWh, без ДДС. Във връзка с подадената жалба е образувано адм. дело № 4882 от 2015 г., по което е постановено Решение № 1320 от 29.02.2016 г. на Административен съд София – град (АССГ) за отмяна на Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 2, като незаконосъобразно. Със същото решение АССГ е върнал преписката на КЕВР за ново разглеждане при съобразяване с дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона. Решението на АССГ е оставено в сила с Решение № 1549 от 07.02.2017 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 5102 от 2016 г.

В мотивите на своето решение АССГ е установил, че оспореният акт Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 2, е издаден от компетентен орган, съобразно предоставената от законодателя оперативна самостоятелност. АССГ е приел, че оспореното решение е издадено при несъответствие със законовите изисквания за форма и съдържание на акта. Според съда липсва яснота относно това кои са адресатите на оспореното решение: всички производители, чиито централи ще бъдат въведени в експлоатация след 01.02.2015 г., само тези производители, чиито централи ще бъдат въведени в експлоатация след 01.02.2015 г. и са заявени за присъединяване преди 27.12.2013 г. (датата на доклада на министъра на икономиката и енергетиката по чл.13, ал.1 от ЗЕВИ) или са производители, чиито обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници са заявени за присъединяване преди 27.12.2013 г., независимо от въвеждането им в експлоатация и

съответната за това дата. На следващо място решаващият състав на АССГ е приел за неспазена процедурата по издаване на акта – ограничено право на заинтересованите лица да изразят своите становища, обсъждан не проект на решение, а доклад на работната група и непроведено открито заседание по реда на чл. 13, ал. 3, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

АССГ е обосновал извод за незаконосъобразност на решението на КЕВР в оспорената част, основан на неправилно и неточно установени ценообразуващи фактори и на неверни изходни данни по смисъла на чл. 32, ал. 1, т. 2 във връзка с ал. 2, ал. 4 и ал. 5 от ЗЕВИ, като е кредитирал заключението на вещото лице по допуснатата по делото съдебно-техническа експертиза. В тази връзка съдът е изложил аргументи, че в оспореното решение КЕВР е посочила, че се използват преди всичко индустриални и промишлени дървесни отпадъци за производството на електрическа енергия от централи, използващи биомаса, като не е направено коректно разграничение между понятията „дървесни отпадъци“ и „дървесни остатъци“. В мотивите към Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 2 е конкретизирано, че клоните и вършините са дървесни остатъци, каквито констатации са направени и от вещото лице, като в обхвата на понятието „остатъци“ регулаторният орган включва и „капацы, изрезки“. Съдът посочва, че и в двата случая се касае за отпадъчен характер на суровината, като един пространствен кубик има различно съотношение с един плътен кубик, съответно и различни горивни показатели. Предвид това, неясно остава обстоятелството коя точно суровина е предмет на разглеждане при определяне на ценообразуващия елемент „разходи за суровини“.

На следващо място решаващият съдебен състав посочва, че изчисленията на КЕВР са изцяло лева на тон, докато представените от Министерството на земеделието и храните данни са за цена в лева на кубичен метър. Съдът е установил, че при постановяване на Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 2, не е отразена разликата между понятията „горски остатъци“ и „дървесни отпадъци“ и необходимото количество суровина за работа на електроцентралата (един вместо три тона сдобен чипс), с оглед възприетите от административния орган стойности за разходи за кастрене, събиране, смачкване, товарене, транспорт и разтоварване, съдържащи се в анализа на Международната агенция за енергията от възобновяеми източници в Съединените американски щати, разходи за дробене на отпадъка на дървесен чипс преди доставката в енергия обект и разходи за доставка/транспортиране в съответствие с разглеждания вид биомаса в Р България.

АССГ е посочил, че КЕВР е включила различно съдържание в понятието „дървесни остатъци“ в различните части на мотивите на Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г., а именно: веднъж е приела, че това са капацы/изрезки, а друг път: клонови/вършини. Съдът е посочил, че определената от КЕВР цена в размер на 46,46 лева на тон дървесни остатъци (капацы/изрезки) е формирана като е определена цената на капацы/изрезки като отпадъчна суровина – „дървесен остатък“, изчислено е съотношението плътна дървесина (11 лева/неплътен куб.м. x 2,2) и получената стойност от 24,2 лева/плътен куб. м. е умножена с 1,92 куб.м. на тон. В тази връзка, съдът е изложил, че в сравнение с установеното от вещото лице, продажната цена на изрезки/капацы варира от 75,00 до 82,00 лева на тон – франко дървопреработвателно предприятие, като приблизителна стойност е предоставена и от „Еко енерджи мениджмънт“ ООД в хода на производството пред КЕВР, посочвайки съотношението между 1 куб.м. иглолистна дървесина – 520 кг, т.е. 1 тон иглолистна дървесина е равен на 1,920 куб.м. Следователно, посочените в писмото на Министерството на земеделието и храните данни в лева на кубичен метър могат да бъдат възпроизведени в лева на тон почти два пъти повече, като най-ниската цена се определя на 82,10 лева/тон, а най-високата – 208,82 лева/тон. Предвид това, съдът е приел, че размерът на преференциалните цени е определен от КЕВР, въз основа на неправилно и неточно установени ценообразуващи фактори, при неверни изходни данни по смисъла на чл. 32, ал. 1, т. 2 във връзка с ал. 2, ал. 4 и ал. 5 от ЗЕВИ в случаите, когато е налице съществено изменение на някой от ценообразуващите елементи, водещо до промяна на утвърдената цена.

Във връзка с горното АССГ е приел, че липсват доказателства за начина, по който са получените ценообразуващи елементи, въз основа на които е определена преференциалната

цена по т. 2 от Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г. на КЕВР. Също така, липсват данни в какво точно се изразява тяхното съществено икономическо изменение по смисъла на чл. 32, ал. 1, т. 2 от ЗЕВИ. Съдът посочва, че не са изследвани и разходите за труд и работна заплата, както и разходите за транспорт, които са предпоставка и задължително се съобразяват при актуализиране на цените по чл. 32, ал. 4 и чл. 32, ал. 1, т. 2 от ЗЕВИ.

С оглед изложеното, съдебният състав е приел, че с т. 2 на Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г. КЕВР е утвърдила преференциални цени по чл. 32, ал. 1, т. 2 от ЗЕВИ, нарушавайки принципа на съразмерност (чл. 6, ал. 2 и ал. 3 от АПК) и противно на целите, предвидени в чл. 2, ал. 1 от ЗЕ.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен, поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК).

В изпълнение на разпоредбите на чл. 14 от ЗЕ на 17.05.2017 г., е проведено обществено обсъждане, на което са присъствали представители на: Министерство на земеделието, храните и горите, „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД (ЕСО ЕАД), „Енерго-Про Продажби“ АД, „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД, Българска асоциация за биомаса, „Ирес България“ ООД, „Монди Стамболийски“ ЕАД и Адвокатско дружество „Пенков, Марков и партньори“.

В КЕВР е постъпило и становище с вх. № Е-12-00-166 от 30.05.2017 г. от „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД, в което основните възражения са както следва:

Според „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД в обсъдения на проведеното обществено обсъждане проект на решение съществува неяснота относно приложението му (пряко или непряко) по отношение на дружеството. В тази връзка аргументира непрякото приложение на решението с оглед факта, че размерът на приетите в отмененото от съда Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г. ценообразуващи елементи са отчетени в последяващите Решение № Ц-24 от 30.06.2015 г. на КЕВР и Решение № Ц-17 от 30.06.2016 г. на КЕВР, които имат пряко приложение за „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД. Дружеството счита също, че не е налице приетото в проекта изменение на разхода за суровина с 23.12 % спрямо това по предходно Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР.

Горните възражения Комисията приема за неоснователни. Посочените от „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД решения са отделни административни актове, постановени в хода на различни производства, като всяко от тях подлежи на самостоятелен съдебен контрол. Относно твърденията за разходите за суровина, следва да се има предвид, че отчетената в Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР цена на суровината дървесина в размер на 98,25 лв./тон не отговаря на пазарната цена на биомасата, която трябва да се използва в подобни инсталации, а именно биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци. В Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г. на КЕВР, въз основа на калкулационен метод, е изчислена цена на биомаса като вид отпаден продукт. В тази връзка, определената цена на биомасата не е резултат от индексирание, а следствие от отчитането на цената на вида дървесина, в конкретния случай отпадъци.

В становището „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД посочва също, че в разглежданото административно производство по приемане на проект на решение за определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство са нарушени административнопроизводствените правила. В тази връзка дружеството твърди, че не е изготвен доклад и не е проведено

открито заседание, на което същия да бъде обсъден. Комисията счита възражението за неоснователно.

Предвид горното, следва да се има предвид, че според чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ заседанията на Комисията са открити, когато се разглеждат заявления или искания, свързани с утвърждаване на цени. Разглежданото административно производство е иницирано от КЕВР на основание чл. 32, ал. 1, т. 2 от ЗЕВИ, в редакция обн. ДВ, бр. 65 от 2014 г., и по своя предмет е за определяне на преференциални цени на електрическа енергия, произвеждана от биомаса. В този смисъл същото не попада в обхвата на разпоредбите на чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ и чл. 47 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, хипотезата на които изисква наличие на заявление или искане за утвърждаване на цени, респективно лице-заявител, в качеството на страна и участник в административното производство по издаването на административния акт. ЗЕ в чл. 14, ал. 1, предл. 3 предвижда КЕВР да провежда процедура за обществено обсъждане със заинтересованите лица по въпроси от обществена значимост за развитие на енергийния сектор, каквото е настоящото производство. Отделно от това, чрез провеждане на процедура по обществено обсъждане ще бъде осигурена възможност на заинтересованите лица да изразят становища, в какъвто смисъл АССГ е дал указание в мотивите на своето решение.

„Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД счита, че в проекта на решение не е извършен пълен и задълбочен анализ на цената на дървесината, тъй като са използвани платежни документи от един производител, както и че приетата цена не е съобразена с указанията на съда. Посочва се също така, че извършеният пазарен анализ на дървесните остатъци в района на Родопите, както и експертната оценка на разходите не са инкорпорирани в проекта на решение, което ограничава възможността за изразяване на становище от заинтересованите лица. КЕВР не приема изложените твърдения на дружеството. Направен е детайлен технико-икономически анализ на цената на отпадната суровина, на база предоставени фактури за реални разплащания, коефициенти за превръщане от 1 неплътен кубически метър капаци на плътен кубически метър и от плътен кубически метър на тон на база коефициентите от експертната на вещото лице, назначено от съда. Комисията счита, че въпреки факта, че определената цена е предназначена за централи в обхвата на ограничението по мощност, в т.н. група от централи попада само „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД. В този смисъл ползването на информация за цената на отпадната дървесина на база конкретни ценови оферти и фактури от реални разплащания са обективно мотивирани.

Дружеството счита, че приложеният в проекта на решение ценови модел не съответства на разглежданата технология – изгаряне на дървесни остатъци и дървесни отпадъци, а за технология с изгаряне на високоефективно гориво (пелети или чиста суха дървесина). Изразява се и несъгласие с подхода, при който размерът на цената за нискоенергийна суровина (капаци и изрезки) е приложена в ценови модел, приложим по отношение на централи с изгаряне на високоефективно гориво. В тази връзка Комисията приема частично изложените твърдения на дружеството, като коригира заложената в изчислителния модел калоричност от 3 700 kcal/kg на 2 600 kcal/kg. При заложен влажност и калоричност, които не отговарят на конкретните такива, дружеството е в състояние чрез последващо изсушаване да достигне до параметрите, заложен в модела. След изследване на подобни инсталации изградени в Европейския съюз е установено, че част от парата се използва за изсушаване, за да се подобрят работните и горивните характеристики на биомасата от дървесни остатъци. Инсталации без изсушаване на биомасата, при които инвестиционните разходи са по-ниски, са пригодени единствено за горене на сух индустриален дървесен отпадък като талаш, стърготини и прах от шлифоване. Изчислителният модел представлява по същество регулаторна норма, която осигурява на инвеститора заложената възвръщаемост за годините на експлоатация, при спазване на заложените параметри в него. Той не е индивидуален модел за отразяване на конкретните особености и разходи на отделен участник в групата, ограничена по инсталираната мощност.

В становището си „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД посочва, че няма яснота по отношение на начина на определяне на разходите за доставка на суровина, както и че липсва

обосновка относно размера на разходите за дробене. КЕВР счита изложените твърдения на дружеството за неоснователни, тъй като реално извършените разплащания по издадените фактури са обективно отразяване на разходите за доставка на суровина. По отношение на разходите за дробене, цената в размер на 15 лв./тон е определена въз основа на данни за този вид разходи от производител на електрическа енергия от разглеждания тип биомаса в Р България. „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД изразява несъгласие и с определената средногодишна продължителност на работа. Дружеството счита, че в обсъдения проект на решение не са отчетени спецификите на конкретния вид технология при определянето на средната годишна продължителност на работа на централите. Посочва, че цитираните източници касаят средната годишна продължителност на работа на централи с термична газификация, а не такива с директно изгаряне. Дружеството счита, че в проекта на решение не се съдържа информация относно количеството електрическа енергия, необходимо за собствени нужди на централите. Посочва се, че съгласно спецификация от производителя на инсталацията, приложена към становището електрическата енергия, необходима за собствени нужди на централите е между 24 % и 30 %. Комисията не приема изложените мотиви на дружеството по отношение на намерението му за отразяване на конкретни параметри, получени в резултат на определен режим на експлоатация, каквито са количеството електрическа енергия, необходимо за собствени нужди на централата. На следващо място „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД изразява несъгласието си с размера на електрическата ефективност на инсталациите. Дружеството счита, че определеният в проекта на решение коефициент на полезно действие (КПД) на първично вложената енергия в размер на 24 % се отнася само за турбината на централи с директно изгаряне. Посочва, че в тази връзка би следвало да се отчете и КПД на котела, който е между 82 % и 87 %. Това би довело до общо КПД на инсталацията в размер между 18 % и 19%. КЕВР не приема изложените мотиви на дружеството. Чрез цените на енергията от биомаса, получени в конкретен ценови модел Комисията задава обща рамка, в която отделните инвеститори, с отчитане на съответния риск оперират. Чрез използване на нормативни параметри в цените, в случая КПД на първично вложената енергия в размер на 24 %, се постигат еднакви и равнопоставени условия за всички инвеститори. „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД счита, че е налице грешка при изчислението на размера на експлоатационните разходи, които при разход за суровина от 75.93 лева/тон и утвърдено КПД в размер на 24 %, разходът за суровина (като част от експлоатационните разходи) би следвало да е в размер 316 лева/MWh, а не 81.71 лева/MWh. „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД посочва, че в проекта липсват мотиви, въз основа на които е определен размерът на нетното специфичното производство. Счита също така, че същото следва да се определя в kWh за година, а не както е записано в kWh/kW.

Горните възражения КЕВР приема за неоснователни. В тази връзка следва да се има предвид, че дялът на общите разходи за суровини за периода на експлоатация в настоящата стойност на необходимите приходи е 39.3 %. При цена от 286.75 лв./MWh и дял на разходите за суровини 39.3 %, суровинната компонента в MWh е 116.27 лева/MWh. Нетното специфично производство е определено при отчитане на 7 000 ефективните работни часове, собствените нужди, заложи в модела на ценообразуване, както и годишните продажби на електрическа енергия. Нетното специфично производство е отношение на годишните продажби и инсталираната мощност на централата, в дименсия kWh/kW.

След анализ на всички събрани в хода на административното производство данни и доказателства, както и на постъпилото писмено възражение, Комисията приема за установено следното:

Съгласно чл. 32, ал. 1, т. 2 от ЗЕВИ, в редакция обн. ДВ, бр. 65 от 2014 г., КЕВР определя преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW, когато в резултат на извършен анализ на ценообразуващите елементи констатира съществено изменение на някой от тях.

Ценообразуващите елементи са регламентирани в ал. 2 на същата разпоредба и са както следва: инвестиционни разходи; норма на възвръщаемост; структура на капитала и на инвестицията; производителност на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; разходи, свързани с по-висока степен на опазване на околната среда; разходи за суровини за производство на енергия; разходи за горива за транспорта; разходи за труд и работна заплата; други експлоатационни разходи.

С Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г., в частта по т. I.28, КЕВР е определила преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса, получена от прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, която е формирана при ценообразуващ елемент „разходи за суровини за производство на енергия“ по чл. 32, ал. 2, т. 6 от ЗЕВИ в размер на 98,25 лв./тон. Към 28.01.2015 г. разходите за суровини за производство на енергия са в размер на 75,93 лв./т., който размер е изчислен и обоснован по-долу. Следователно е налице намаление на посочените разходи с 23,12% спрямо размера, който е взет предвид при постановяването на т. I.28 от Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР. Това намаление е съществено, тъй като според легалната дефиниция на § 1, т. 28 от Допълнителните разпоредби на ЗЕВИ, в редакция обн. ДВ, бр. 65 от 2014 г., „съществено изменение на ценообразуващ елемент“ е такова изменение, при което се констатира разлика с повече от 10 на сто между стойността на ценообразуващия елемент към датата на анализа и стойността му към датата на решението, с което са определени цените.

Предвид горното и на основание чл. 32, ал. 1, т. 2 от ЗЕВИ, в редакция обн. ДВ, бр. 14 от 2014 г., следва да бъде определена преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса, получена от прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство.

Съгласно § 54 от Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 17 от 2015 г., в сила от 06.03.2015 г.) насърчението по чл. 18, ал. 1, т. 7 от ЗЕВИ - определяне на преференциална цена за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, включително и електрическата енергия, произведена от биомаса, чрез технологии за пряко изгаряне, с изключение на енергията, произведена от водоелектрически централи с обща инсталирана мощност над 10 MW, не се прилагат за енергийните обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, които са въведени в експлоатация след влизането в сила на този закон, а именно: 06.03.2015 г., с изключение на обектите по чл. 24, т. 1 и 3 от ЗЕВИ.

Във връзка с горното, определената в настоящото производство преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, ще бъде прилагана по отношение на енергийни обекти, въведени в експлоатация по смисъла на Закона за устройство на територията през периода от 01.02.2015 г. до 06.03.2015 г.

Технико-икономически анализ на ценообразуващите елементи по чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ:

1. Разходи за суровини за производство на енергия

По смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗЕВИ, „биомаса“ е биологично разграждаща се част от продукти, отпадъци и остатъци от биологичен произход от селското стопанство (включително растителни и животински вещества), горското стопанство и свързаните с тях промишлености, включително рибно стопанство и аквакултури, както и биологично разграждаща се част от промишлени и битови отпадъци. В разглеждания случай, първичната суровина има отпаден характер и е получена от дървесни

остатъци с включени разходи за дробене и транспорт. Ценообразуваният елемент „разходи за суровини“ включва: разходи за кастрене, събиране, смачкване, товарене, транспорт и разтоварване; разходи за дробене на отпадъка на дървесен чипс преди доставката до енергийния обект и разходи за доставка (транспортни разходи) на дървесен чипс до енергийния обект.

1.1. Разходи за суровина. Възприет е кредитирания от АССг подход по отношение на установяване на съотношението на един пространствен кубик изрезки (капази) към един плътен кубик 1:3, на дървесни остатъци – 1:10, а на дърва за огрев – 1:2, т.е. теглото на един плътен кубик дървесна маса е 0,64 тона. Отчетени са предоставените в КЕВР копия на фактури за продажба на изрезки (капази), от които е видно, че цената е в порядъка на 11 лв./неплътен куб. м. до 13 лв./неплътен куб. м. за иглолистна дървесина. Цената на широколистната дървесина е 31,04 лв. неплътен куб.м. При осреднена цена от 13 лв./неплътен куб. м., цената на плътен кубически метър е $13 * 3 = 39$ лв./куб. м. плътен кубик изрезки (капази) или $39/0,64 = 60,93$ лв./тон. Посочените стойности на разходите се обосновават и от платежни документи, издадени на производител на електрическа енергия от разглеждания тип биомаса в Р България, както и от извършен пазарен анализ на дървесните остатъци в региона на Родопите и експертна оценка на разходите.

1.2. Разходи за доставка на суровината (транспортни разходи) до енергийния обект, включени в общите разходи на база разстояние и цена на горивата за автотранспорт.

1.3. Разходи за дробене на отпадъка на дървесен чипс преди доставката до енергийния обект – в размер на 15 лв./тон. Посочената стойност е определена въз основа на данни за този вид разходи от производител на електрическа енергия от разглеждания тип биомаса в Р България.

Така крайната цена на суровината е: т. 1.1 + т. 1.3 = 60,93 лв./тон + 15 лв./тон = **75,93 лв./тон.**

2. Производителност на инсталацията - средногодишна продължителност на работа на централите:

По данни на Международната агенция за енергията от възобновяеми източници /International Renewable Energy Agency средногодишната продължителност на работа на електрическите централи с термична газификация е от порядъка на 7 920 часа, а според доклад „Comparative Assessment of Gasification and Incineration in Integrated Waste Management“ на „Enviro Power Renewable“ Inc. средногодишната продължителност е 90-95%, като времето за сервиз на централите за година е не по-малко от 30 дни. След извършен анализ на натовареността и продължителността на работа в годишен аспект с отчитане времето за престой, поради аварии и ремонти дейности, и с цел повишаване на ефективността на производството на електрическите централи в годишен план, както и предвид необходимостта от осигуряване на непрекъснатост и ритмичност на доставките на суровина и на натовареност на експлоатационния персонал, е обоснован размер на средната годишна продължителност на работа на инсталациите с директно изгаряне, съответно с термична газификация - **7 000 часа.**

3. Електрическата ефективност на инсталацията в %

По справочни данни за комбинирано производство на електрическа енергия от биомаса с котел за директно изгаряне с диетермично масло за термотрансферен флуид (Uniconfort) и ORC турбогенератор (Turboden), публикувани на интернет адрес: www.turboden.it - коефициентът на полезно действие на първично вложената енергия в цикъла е 24%, която стойност е приложена при изчисляването на ценовите параметри.

4. Инвестиционни разходи на kW - 6 845 лв.

Размерът на инвестиционните разходи отразява всички инвестиционни разходи за машини, оборудване и съоръжения, трансформатори, специфични инвестиционни разходи за разглежданата технология, стоманени конструкции, разходи за развитие на проекта,

включително идейни и технически проекти, административни разходи и такси, разходи за присъединяване на енергийния обект, както и други непланирани инвестиционни разходи.

5. Експлоатационни разходи – 190,82 лв./MWh или 66,55 % от общите разходи, в т.ч. разходи за ремонт и други разходи - 27,17 лв./MWh, разходи за работни заплати - 14,44 лв./MWh, разходи за горива на транспорт – 11,03 лв./MWh и разходи за суровини – 116,27 лв./MWh.

Допустимите експлоатационни разходи са свързани с експлоатацията и поддръжката на съоръженията, съобразно съответните технически стандарти. Те се формират основно от разходи за ремонт и поддръжка, застраховки, административни разходи и др., които са осреднени за периода на изчислената анюитетна цена.

6. Разходи за амортизации - 54,33 лв./MWh или 18,95 % от общите разходи. Тези разходи са определени на основата на среден полезен технико-икономически живот на активите и възвращаемостта.

7. Възвръщаемост на капитала - 41,59 лв./MWh или 14,51 % от общите разходи. Тези разходи са определени при отчитане на приетата за обоснована регулаторна база на активите и определената норма на възвръщаемост.

8. Среднопретеглена норма на възвръщаемост - 7 %. Такова ниво на нормата на възвръщаемост и структурата на капитала 30/70 (собствен/привлечен) ще осигурят стабилност на инвестиционния процес за централи, с по-дълъг период на изграждане и при отчитане нивата на лихвения процент за оценка степента на конвергенция и на лихвените проценти по нов бизнес по кредити за сектори нефинансови предприятия и домакинства по период на първоначално фиксиране на лихвения процент.

9. Полезен живот на активите – 20 години. Тази продължителност е съобразена с разпоредбата на чл. 31, ал. 2, т. 1 от ЗЕВИ, в редакция обн. ДВ, бр. 65 от 2014 г., съгласно която електрическата енергия, произведена от биомаса, се изкупува въз основа на сключени дългосрочни договори за изкупуване за срок от двадесет години.

10. Нетно специфично производство - 6 300 kWh/kW.

Въз основа на горното, преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, се изчислява в размер на **286,75 лв./MWh**.

Предвид гореизложеното и основание чл. 32, ал. 1, т. 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в Решение № 1320 от 29.02.2016 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 4882 от 2015 г., оставено в сила с Решение № 1549 от 07.02.2017 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 5102 от 2016 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Определя, считано от 01.02.2015 г., преференциална цена, без ДДС, на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана

мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в размер на 286,75 лв./MWh.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-София град в 14 (четирнадесет) дневен срок.

Работна група по Заповед З-Е-25 от 06.03.2017 г.:

Пламен Младеновски – директор на дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“;

Елена Маринова - директор на дирекция „Правна“;

Ивайло Александров - началник на отдел в дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“;

Венелин Баросов - главен експерт в дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“;

Силвия Петрова - главен експерт в дирекция „Правна“;

Ана Иванова- старши експерт в дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“;

Ели Алексиева - старши експерт в дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“.